Prima instanță: Judecătoria Criuleni, sediul Central (judecător Clevada Adrian)
Dosarul nr. 2ai-26/26 (2-24056733-02-2ai-19022026)

D E C I Z I E

6 iulie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:

Președintele completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Bagrin Lucia și Cașcaval Andrei

examinând cererea de apel declarată de Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 2 decembrie 2025, adoptată în cauza de insolvabilitate intentată față de debitorul SRL „Red Apple”, în procedura simplificată a falimentului, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Red Apple” împotriva Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” cu privire la anularea transferului și încasarea sumei,

a c o n s t a t a t:

Circumstanțele cauzei:

La 19 februarie 2025 lichidatorul SRL „Red Apple”, în procedura simplificată a falimentului, Verdeș Alexandru a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” privind anularea transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și încasarea sumei.

În motivarea cererii a invocat că, la 27 mai 2024 Gospodăria Țărănească „Botnari Edgard *****”, în proces de insolvabilitate, a depus o cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Red Apple”. Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 30 mai 2024, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu Verdeș Alexandru. Concomitent, instanța a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, inclusiv instituirea sechestrului asupra bunurilor debitorului, interzicerea înstrăinării acestora fără acordul administratorului provizoriu și obligarea debitorului de a adopta decizii privind gestionarea patrimoniului doar cu acordul prealabil al acestuia.

A menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 21 august 2024, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Red Apple” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului, fiind desemnat în calitate de lichidator Verdeș Alexandru.

A indicat că, în cadrul procedurii de insolvabilitate, în urma verificării rulajului bancar al debitorului, s-a constatat că la 5 iunie 2024, din contul SRL „Red Apple” a fost transferată

către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” suma de 106 000 lei, în baza ordinului de plată nr. 396, cu destinația „Plata pentru mere conform facturii fiscale ***** din 5 iunie 2024”. A susținut că transferul respectiv a fost efectuat după depunerea cererii introductive și instituirea măsurilor de asigurare, fără acordul prealabil al administratorului provizoriu.

Consecvent, a menționat că încheierea din 30 mai 2024 a fost expediată debitorului la 31 mai 2024 și recepționată de reprezentanții acestuia la 5 iunie 2024, fapt confirmat prin avizul poștal nr. *****. Astfel, a considerat că organele de conducere ale SRL „Red Apple” aveau cunoștință despre măsurile de asigurare instituite și despre obligația de a obține acordul administratorului provizoriu pentru efectuarea operațiunilor de gestionare a patrimoniului, însă au ignorat aceste restricții.

Subsecvent, a invocat prevederile art. 5 alin. (8), art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (2) lit. e) și alin. (4), art. 25 alin. (5) lit. c) și alin. (5^1) lit. a) din Legea insolvabilității, susținând că, în perioada de observație, operațiunile privind patrimoniul debitorului, inclusiv efectuarea plăților din conturile bancare, sunt supuse supravegherii și avizării prealabile de către administratorul provizoriu. A precizat că măsurile de asigurare dispuse de instanța de insolvabilitate sunt executorii din momentul pronunțării, iar efectuarea transferului fără acordul administratorului provizoriu contravine atât dispozițiilor legale, cât și încheierii judecătorești din 30 mai 2024.

Totodată, a făcut referire la art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității, potrivit căruia pot fi contestate actele încheiate și garanțiile acordate de debitor după înaintarea cererii introductive. În acest sens, a susținut că transferul sumei de 106 000 lei constituie un act juridic anulabil, fiind efectuat după înaintarea cererii introductive și cu încălcarea restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului. A considerat că anulabilitatea unui asemenea act rezultă din momentul încheierii acestuia, indiferent de existența sau inexistența unui prejudiciu efectiv cauzat creditorilor.

Suplimentar, a invocat prevederile art. 327 alin. (2), art. 334 alin. (2) și art. 344 alin. (1) din Codul civil, susținând că actele juridice încheiate cu încălcarea unor dispoziții legale imperative sau a interdicțiilor de dispoziție instituite de instanța de judecată pot fi supuse anulării. A apreciat că transferul contestat reprezintă o manifestare de voință destinată stingerii unor raporturi juridice civile, realizată contrar măsurilor de asigurare aplicate în privința patrimoniului debitorului.

În aceeași ordine de idei, a susținut că efectuarea transferului a diminuat patrimoniul SRL „Red Apple” și a complicat posibilitatea satisfacerii creanțelor creditorilor validați în cadrul procesului de insolvabilitate, inclusiv ale Casei Naționale de Asigurări Sociale și Gospodăria Țărănească „Botnari Edgard *****”. A considerat că operațiunea contestată a afectat interesele creditorilor, fiind justificată anularea acesteia în temeiul art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității.

Referitor la respectarea termenului de înaintare a cererii, a invocat art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității, menționând că persoana îndreptățită poate solicita anularea actului juridic în termen de șase luni de la data la care a cunoscut sau trebuia să cunoască temeiul

anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate. Întrucât procedura de insolvabilitate a fost intentată prin hotărârea din 21 august 2024, a susținut că cererea a fost depusă cu respectarea termenului legal.

Deasemenea, a făcut referire la art. 331 alin. (2) și (3) din Codul civil și la art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității, potrivit cărora anularea actului juridic produce efecte retroactive, iar terțul dobânditor este obligat să restituie în masa debitoare bunul primit sau, după caz, contravaloarea acestuia. În consecință, a considerat că Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" urmează să restituie suma de 106 000 lei, încasată în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024.

În temeiul celor expuse, a solicitat anularea transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și încasarea de la Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****", în beneficiul masei debitoare a SRL „Red Apple", a sumei de 106 000 lei.

*La 8 mai 2025, avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****" a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată. (f.d.39-44).*

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtei *Gospodăriei Țărănești* „Graur Tatiana *****", avocatul Odobescu Ghenadie, a invocat că cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Red Apple", Verdeș Alexandru, privind anularea transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și încasarea sumei de 106 000 lei, este neîntemeiată, lipsită de suport probatoriu și juridic, fiind, totodată, depusă cu depășirea termenului legal.

A indicat că, la 5 iunie 2024, Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" a primit din contul SRL „Red Apple" suma de 106 000 lei, în baza ordinului de plată nr. 396, cu destinația achitării merelor livrate conform facturii fiscale din aceeași dată. A susținut că transferul respectiv a reprezentat executarea unei obligații contractuale, întrucât pârâta a furnizat marfa, iar debitorul a achitat contravaloarea acesteia.

Consecvent, a menționat că reclamantul nu a demonstrat că membrii organelor de conducere ale SRL „Red Apple" au luat cunoștință de încheierea Judecătoriei Criuleni din 30 mai 2024, privind aplicarea măsurilor de asigurare, anterior efectuării transferului din 5 iunie 2024. În acest sens, a susținut că afirmațiile referitoare la încălcarea conștientă a restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului au un caracter declarativ, nefiind susținute prin probe pertinente.

Subsecvent, a invocat prevederile art. 11 alin. (1) din Codul civil, referitoare la principiul bunei-credințe, susținând că Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" a acționat cu bună-credință în cadrul raporturilor juridice cu SRL „Red Apple". A precizat că nu au fost administrate probe care să demonstreze existența unei conduite de rea-credință din partea participanților la tranzacție sau afectarea consimțământului acestora la efectuarea operațiunii contestate.

Totodată, a făcut referire la prevederile art. 327 alin. (2) și art. 334 alin. (2) din Codul civil, susținând că nu sunt întrunite condițiile legale pentru declararea nulității relative a

transferului bancar. A considerat că reclamantul nu a demonstrat încălcarea unor dispoziții legale, care să atragă sancțiunea nulității și nici existența unor împrejurări care să afecteze valabilitatea actului juridic. Dimpotrivă, a menționat că tranzacția a produs efectele juridice urmărite de părți, respectiv livrarea merelor și achitarea prețului convenit.

În aceeași ordine de idei, a invocat art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia fiecare parte are obligația de a dovedi circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. A susținut că reclamantul nu a prezentat probe suficiente pentru a justifica anularea transferului și obligarea pârâtei la restituirea sumei de 106 000 lei.

Referitor la respectarea termenului de înaintare a acțiunii, a invocat că reclamantul a calculat eronat termenul de șase luni prevăzut de art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității, raportându-l la data de 21 august 2024, când a fost pronunțată hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate. A considerat că termenul respectiv urma să fie calculat în raport cu data de 30 mai 2024, când instanța de insolvabilitate a admis spre examinare cererea introductivă și a instituit măsurile de asigurare asupra patrimoniului debitorului.

A menționat că, începând cu 30 mai 2024, administratorul provizoriu avea obligația de a supraveghea activitatea debitorului și de a monitoriza operațiunile efectuate cu patrimoniul acestuia. Prin urmare, a susținut că administratorul provizoriu cunoștea despre efectuarea transferului bancar cel târziu la 5 iunie 2024, data realizării operațiunii, motiv pentru care cererea de chemare în judecată urma să fie respinsă ca tardivă.

Suplimentar, a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 15 000 lei, invocând prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă. A indicat că suportarea acestor cheltuieli este confirmată prin e-factura seria ***** din 2 aprilie 2025 și ordinul de plată anexat referinței. A susținut că respectivele cheltuieli sunt reale, necesare și rezonabile, fiind justificate prin activitatea desfășurată de avocat în vederea reprezentării intereselor pârâtei și prin recomandările Uniunii Avocaților din Republica Moldova privind cuantumul onorariilor avocaților.

În temeiul argumentelor expuse, a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de lichidatorul SRL „Red Apple”, Verdeș Alexandru, împotriva Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****”, privind anularea transferului bancar și încasarea sumei de 106 000 lei, ca tardivă și neîntemeiată, precum și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei și a celorlalte cheltuieli de judecată.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 2 decembrie 2025, s-a admis integral cererea de chemare în judecată depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Red Apple”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Verdeș către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” privind anularea transferului și încasarea sumei.

S-a anulat transferul efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024, conform facturii fiscale EAP000079385 din 5 iunie 2024 de către SRL „Red Apple” în contul Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****”, în sumă de 106 000,00 lei.

S-a încasat suma de 106 000,00 (o sută șase mii) lei din contul Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****”, INDO: *****, cu adresa juridică în *****, în beneficiul masei debitoare ai SRL „Red Apple” cod fiscal *****, cu sediul *****.

S-a încasat din contul Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” în beneficiul statului taxa de stat în suma de 3729.97 (trei mii șapte sute douăzeci și nouă de lei și 97 de bani).

Solicitarea recurentului/apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 2 decembrie 2025, avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” a depus apel nemotivat împotriva hotărârii menționate, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii cu adoptarea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca neîntemeiată.

Ulterior, la 17 februarie 2026, avocatul Odobescu Ghenadie, în interesele Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” a depus apel motivat.

Argumentele părților:

În motivarea cererii de apel, apelanta Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****”, reprezentată de avocatul Odobescu Ghenadie, a invocat că nu este de acord cu hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 2 decembrie 2025, prin care a fost admisă integral cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Red Apple”, Verdeș Alexandru, fiind dispusă anularea transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și încasarea sumei de 106 000 lei în beneficiul masei debitoare. Totodată, a contestat încheierea aceleiași instanțe din 17 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtei. A considerat că instanța de fond nu a examinat corespunzător toate circumstanțele relevante cauzei, pronunțând soluții neîntemeiate.

A indicat că reclamantul nu a demonstrat faptul că membrii organelor de conducere ale SRL „Red Apple” au luat cunoștință de încheierea Judecătoriei Criuleni din 30 mai 2024, privind aplicarea măsurilor de asigurare, anterior efectuării transferului bancar din 5 iunie 2024. În acest sens, a criticat concluzia primei instanțe potrivit căreia încheierea respectivă a fost recepționată de membrii organelor de conducere ale debitorului la 5 iunie 2024, susținând că avizul poștal nu conține date privind identitatea persoanei care a recepționat corespondența, numele, calitatea sau funcția acesteia. Prin urmare, a considerat că instanța nu a justificat prin probe suficiente concluzia potrivit căreia semnătura aplicată pe avizul de recepție aparține unui membru al organelor de conducere ale societății.

Consecvent, a menționat că atât recepționarea încheierii din 30 mai 2024, cât și efectuarea transferului bancar au avut loc la aceeași dată, respectiv 5 iunie 2024, fără a fi stabilită ordinea cronologică a acestor evenimente. A susținut că instanța de fond nu a identificat probe din care să rezulte că încheierea privind aplicarea măsurilor de asigurare a fost recepționată anterior efectuării transferului sumei de 106 000 lei. În consecință, a apreciat că afirmațiile privind cunoașterea restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului și încălcarea acestora nu sunt susținute printr-un suport probatoriu suficient.

Subsecvent, a invocat prevederile art. 11 alin. (1) din Codul civil, referitoare la principiul bunei-credințe, susținând că Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” a acționat cu bună-credință în cadrul raporturilor juridice cu SRL „Red Apple”. A precizat că buna-credință presupune o conduită caracterizată prin corectitudine, onestitate și respectarea intereselor celuilalt participant la raportul juridic, iar în speță nu au fost administrate probe care să demonstreze existența unei conduite contrare acestor exigențe.

Totodată, a susținut că nu există temeiuri legale pentru declararea nulității transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024, întrucât reclamantul nu a prezentat probe care să justifice aplicarea unei asemenea sancțiuni. A menționat că transferul bancar a reprezentat executarea unei obligații rezultate din raporturile comerciale dintre părți, Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” furnizând mere către SRL „Red Apple”, iar aceasta din urmă achitând contravaloarea mărfii livrate. Astfel, a considerat că operațiunea contestată a produs efectele juridice urmărite de părți, neexistând circumstanțe care să justifice anularea acesteia.

În aceeași ordine de idei, a indicat că reclamantul nu a demonstrat existența relei-credințe din partea Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” sau a SRL „Red Apple” și nici afectarea consimțământului părților la încheierea tranzacției. În susținerea acestei poziții, a invocat prevederile art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile și obiecțiile. Prin urmare, a apreciat că solicitarea privind încasarea sumei de 106 000 lei din contul apelantei este neîntemeiată.

Referitor la încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 17 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate, apelanta a invocat că prima instanță a calculat eronat termenul de șase luni pentru înaintarea acțiunii, raportându-l la data de 21 august 2024, când a fost pronunțată hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate. A susținut că termenul respectiv urma să fie calculat începând cu 30 mai 2024, data pronunțării încheierii prin care a fost admisă spre examinare cererea introductivă și s-a dispus ca deciziile privind gestionarea patrimoniului debitorului să fie adoptate doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu.

A menționat că, începând cu 30 mai 2024, administratorul provizoriu avea obligația de a monitoriza activitatea SRL „Red Apple” și de a cunoaște operațiunile efectuate cu patrimoniul acesteia. În consecință, a susținut că administratorul provizoriu cunoștea despre transferul efectuat în baza ordinului de plată nr. *****încă din 5 iunie 2024, data realizării operațiunii bancare. Din aceste considerente, a apreciat că acțiunea înaintată la 19 februarie 2025 a fost depusă cu depășirea termenului legal, motiv pentru care urma să fie respinsă ca tardivă.

Suplimentar, a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 15 000 lei, invocând prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă. A indicat că suportarea acestor cheltuieli este confirmată prin e-factura seria ***** din 2 aprilie 2025 și ordinul de plată nr. 954, susținând că acestea sunt reale, necesare și rezonabile, fiind justificate prin activitatea desfășurată de avocat în vederea reprezentării intereselor apelantei.

În temeiul argumentelor expuse și făcând referire la prevederile art. 357, 358 alin. (1), 360, 362 alin. (1), 365, 385 lit. c) și 386 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, apelanta a solicitat admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 2 decembrie 2025 și a încheierii din 17 noiembrie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii de chemare în judecată înaintate de lichidatorul SRL „Red Apple", Verdeș Alexandru, ca tardivă și neîntemeiată.

Totodată, a solicitat încasarea din contul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15 000 lei, precum și a celorlalte cheltuieli de judecată.

La 4 iunie 2026, lichidatorul SRL „Red Apple", în procedura simplificată a falimentului, Verdeș Alexandru a depus referință aferentă cererii de apel.

În motivarea referinței, intimata SRL „Red Apple", în procedura simplificată a falimentului, reprezentată de lichidatorul Verdeș Alexandru, a invocat că apelul declarat de Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" împotriva hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 2 decembrie 2025 și a încheierii din 17 noiembrie 2025 este neîntemeiat, întrucât argumentele apelantei constituie, în esență, reiterarea apărărilor formulate în prima instanță, fără a demonstra existența unor erori de fapt sau de drept care să justifice casarea actelor judecătorești contestate.

A indicat că, apelanta califică în mod eronat litigiul drept o acțiune civilă obișnuită privind nulitatea actului juridic, deși obiectul cauzei îl constituie anularea unui transfer patrimonial efectuat după înaintarea cererii introductive de insolvabilitate și instituirea măsurilor de asigurare asupra patrimoniului debitorului. În acest sens, a susținut că raporturile juridice litigioase sunt guvernate de dispozițiile speciale ale Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, care urmăresc conservarea masei debitoare și protejarea intereselor colective ale creditorilor.

Consecvent, a menționat că, la 5 iunie 2024 din patrimoniul SRL „Red Apple" a fost transferată către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" suma de 106 000 lei, în baza ordinului de plată nr. 396, după înaintarea cererii introductive și pronunțarea încheierii Judecătoriei Criuleni din 30 mai 2024 privind aplicarea măsurilor de asigurare. A subliniat că transferul a fost efectuat fără avizarea prealabilă a administratorului provizoriu, iar apelanta nu a prezentat vreun înscris, care să confirme existența acordului acestuia sau a unei autorizări din partea instanței de insolvabilitate.

Subsecvent, a invocat prevederile art. 23 alin. (1), art. 24 alin. (2) lit. e) și alin. (4), art. 25 alin. (5) lit. c) și alin. (5^1) lit. a) din Legea insolvabilității, susținând că, în perioada de observație, organele de conducere ale debitorului pot continua activitatea curentă și efectua plăți numai sub supravegherea administratorului provizoriu. A precizat că această supraveghere presupune inclusiv avizarea prealabilă a operațiunilor bancare, iar încălcarea restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului atrage consecințele juridice prevăzute de art. 104 din aceeași lege.

Totodată, a făcut referire la art. 459 alin. (5) din Codul civil, menționând că mijloacele bănești constituie bunuri mobile, astfel încât transferul sumei de 106 000 lei reprezintă un act

de dispoziție asupra patrimoniului debitorului. A considerat că efectuarea plății a determinat diminuarea masei debitoare și satisfacerea individuală a unui creditor în afara mecanismului colectiv al procedurii de insolvabilitate, contrar scopului măsurilor de asigurare instituite de instanță.

În aceeași ordine de idei, a invocat art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității, potrivit căruia pot fi anulate actele încheiate și garanțiile acordate de debitor după înaintarea cererii introductive. A susținut că aplicarea acestei dispoziții nu este condiționată de demonstrarea relei-credințe a beneficiarului transferului, a existenței unui viciu de consimțământ sau a lipsei unei contraprestații comerciale. Prin urmare, a considerat că argumentele apelantei referitoare la livrarea merelor, existența facturii fiscale și executarea obligației de plată nu înlătură caracterul anulabil al transferului efectuat cu încălcarea regimului special al insolvabilității.

Referitor la buna-credință invocată de apelantă, a menționat că aceasta nu constituie un temei pentru exonerarea de obligația restituirii mijloacelor financiare în masa debitoare. În susținerea acestei poziții, a invocat art. 106 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, potrivit căruia terțul dobânditor în cadrul unei tranzacții anulate este obligat să restituie bunul primit sau contravaloarea acestuia, iar în cazul în care a acționat cu bună-credință poate beneficia, în condițiile legii, de recunoașterea unei creanțe chirografare împotriva debitorului. Astfel, a susținut că buna-credință nu exclude obligația restituirii sumei de 106 000 lei.

Cu privire la argumentele apelantei referitoare la recepționarea încheierii din 30 mai 2024, a invocat prevederile art. 5 alin. (8) și art. 8 alin. (1) și (2) din Legea insolvabilității, susținând că hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării. Totodată, a făcut referire la art. 183 alin. (4) din Codul civil, potrivit căruia documentele și corespondența intrate la sediul persoanei juridice se consideră recepționate de aceasta. În consecință, a apreciat că lipsa identificării persoanei care a semnat avizul poștal și imposibilitatea stabilirii ordinii exacte dintre recepționarea încheierii și efectuarea transferului bancar nu constituie împrejurări care să determine legalitatea operațiunii contestate.

A precizat că art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității nu condiționează anularea actului juridic de demonstrarea faptului că beneficiarul transferului sau organele de conducere ale debitorului au cunoscut efectiv conținutul încheierii judecătorești la momentul efectuării plății. A susținut că relevantă este împrejurarea obiectivă că transferul a fost efectuat după înaintarea cererii introductive și instituirea măsurilor de asigurare, fără respectarea regimului de supraveghere a patrimoniului debitorului.

Referitor la excepția de tardivitate, a invocat prevederile art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității, menționând că termenul de șase luni pentru invocarea anulabilității începe să curgă de la data la care persoana îndreptățită a cunoscut sau trebuia să cunoască temeiul anulabilității, fără a depăși termenul de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate. A susținut că data de 30 mai 2024, invocată de apelantă ca moment inițial al termenului, nu poate fi reținută, întrucât transferul contestat a fost efectuat ulterior, la 5 iunie 2024.

Consecvent, a menționat că simpla obligație a administratorului provizoriu de a supraveghea activitatea debitorului nu demonstrează că acesta a cunoscut efectiv, chiar la data efectuării, fiecare operațiune bancară realizată fără acordul său. A considerat că apelanta nu a prezentat probe care să confirme momentul în care lichidatorul a cunoscut sau trebuia să cunoască temeiul concret al anulabilității. Totodată, a apreciat că raportarea termenului la hotărârea de intentare a procedurii simplificate a falimentului din 21 august 2024 confirmă respectarea termenului pentru introducerea acțiunii la 19 februarie 2025. Prin urmare, a susținut că încheierea din 17 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate, este legală și întemeiată.

Suplimentar, a făcut referire la o cauză similară dintre SRL „Red Apple" și SC „Gigacom AG" SRL, în care a susținut că instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe privind anularea unui transfer bancar efectuat după înaintarea cererii introductive de insolvabilitate și restituirea sumei de 62 500 lei în masa debitoare. A considerat că această soluție confirmă necesitatea examinării operațiunilor contestate prin prisma efectelor lor asupra masei debitoare și a intereselor colective ale creditorilor, iar nu exclusiv în raport cu natura comercială a tranzacției.

În ceea ce privește solicitarea apelantei privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 15 000 lei, a invocat că aceasta este neîntemeiată, întrucât apelanta nu este partea care a obținut câștig de cauză. Totodată, a semnalat o neconcordanță între data e-facturii din 2 aprilie 2025 și data ordinului de plată nr. 954 din 3 aprilie 2024, apreciind că înscrisul de plată, astfel cum este indicat în apel, precedă introducerea acțiunii și nu poate confirma suportarea cheltuielilor pentru reprezentarea în prezentul litigiu. A mai susținut că apelanta nu a demonstrat caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor solicitate, prin raportare la volumul activității avocatului și complexitatea cauzei.

În temeiul argumentelor expuse, a solicitat respingerea apelului declarat de Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****" ca neîntemeiat, menținerea integrală a hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 2 decembrie 2025, precum și menținerea încheierii din 17 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate, în măsura în care aceasta este supusă controlului judiciar odată cu fondul cauzei.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate de apelant și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că apelul urmează a fi respins și hotărârea primei instanțe menținută reieșind din considerentele ce succed.

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(6) din Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepția cazurilor când consimte și când hotărârea este atacată și de alți participanți la proces.

Potrivit art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept: a) să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Din materialele cauzei rezultă că, la 27 mai 2024 Gospodăria Țărănească „Botnari Edgard *****”, în proces de insolvabilitate, a depus la Judecătoria Criuleni, sediul Central, cerere introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate față de SRL „Red Apple”.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 30 mai 2024, cererea introductivă a fost admisă spre examinare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu al SRL „Red Apple” administratorul autorizat Verdeș Alexandru. Concomitent, instanța de insolvabilitate a dispus aplicarea măsurilor de asigurare, inclusiv instituirea sechestrului asupra bunurilor debitorului și a corespondenței comerciale, interzicerea înstrăinării bunurilor fără acordul administratorului provizoriu, precum și obligarea debitorului de a adopta deciziile privind gestionarea patrimoniului doar cu acordul prealabil al acestuia.

Prin aceeași încheiere, debitorul a fost obligat să transmită administratorului provizoriu informațiile solicitate referitoare la activitatea și patrimoniul societății, precum și documentele aferente activității economice și evidenței contabile, în vederea exercitării atribuțiilor de supraveghere și conservare a patrimoniului.

Ulterior, la 5 iunie 2024, din contul bancar al SRL „Red Apple” a fost transferată în contul Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” suma de 106 000 lei, în baza ordinului de plată nr. 396, având drept destinație achitarea merelor conform facturii fiscale din aceeași dată.

Totodată, din înscrisurile administrate rezultă că încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 30 mai 2024 a fost expediată la 31 mai 2024 la sediul debitorului SRL „Red Apple”, iar potrivit avizului poștal nr. *****, corespondența respectivă a fost recepționată la 5 iunie 2024.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 21 august 2024, s-a constatat insolvabilitatea SRL „Red Apple” și s-a dispus inițierea procedurii simplificate a falimentului, cu desemnarea administratorului autorizat Verdeș Alexandru în calitate de lichidator.

În urma verificării operațiunilor bancare efectuate de debitor, lichidatorul a identificat transferul sumei de 106 000 lei către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****”, efectuat

după înaintarea cererii introductive și instituirea măsurilor de asigurare, fără ca la materialele cauzei să existe un acord prealabil al administratorului provizoriu pentru efectuarea acestei plăți.

Considerând că operațiunea respectivă contravine restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului și dispozițiilor speciale ale Legii insolvabilității, la 19 februarie 2025, lichidatorul Verdeș Alexandru a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****”, solicitând anularea transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și restituirea sumei de 106 000 lei în masa debitoare a SRL „Red Apple”.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 17 noiembrie 2025, a fost respinsă ca neîntemeiată excepția de tardivitate invocată de reprezentantul pârâtei, iar prin hotărârea din 2 decembrie 2025, instanța de insolvabilitate a admis integral cererea de chemare în judecată, a anulat transferul contestat și a dispus încasarea sumei de 106 000 lei de la Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” în beneficiul masei debitoare a SRL „Red Apple”, precum și încasarea taxei de stat în beneficiul statului.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, prin prisma circumstanțelor stabilite, a materialului probator administrat și a criticilor formulate în cererea de apel, Colegiul consideră că soluția de admitere a acțiunii este justificată, iar argumentele apelantei nu relevă existența unor temeiuri care să determine casarea hotărârii primei instanțe.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale legii menționate.

Conform art. 5 alin. (2) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolvabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare.

Totodată, art. 66 alin. (1) lit. w) din aceeași lege atribuie administratorului insolvabilității și lichidatorului competența de a contesta în instanța de insolvabilitate, în modul stabilit de lege, creanțele creditorilor și orice tranzacții sau transferuri.

În conformitate cu art. 23 alin. (1) din Legea insolvabilității, în redacția în vigoare la data efectuării operațiunii contestate, în perioada de observație, organele de conducere ale debitorului pot continua activitățile curente ale acestuia și pot efectua plăți către creditorii cunoscuți, în cursul obișnuit al activității, sub supravegherea administratorului provizoriu, dacă debitorului nu i s-a ridicat dreptul de administrare. În situația în care debitorului i s-a ridicat dreptul de administrare, activitățile curente și plățile în numele acestuia sunt efectuate de administratorul provizoriu.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea insolvabilității, după primirea cererii introductive spre examinare, instanța de insolvabilitate aplică măsurile necesare pentru a preveni modificarea stării în care se aflau bunurile debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvabilitate.

Conform art. 24 alin. (2) lit. e) din aceeași lege, instanța de insolvabilitate pune sub interdicție înstrăinarea de către debitor a bunurilor sale ori decide ca acestea să poată fi înstrăinate doar cu învoirea expresă a administratorului provizoriu. Totodată, alin. (4) al aceluiași articol stabilește că încălcarea de către debitor a dispozițiilor alin. (2) lit. e) produce efectele prevăzute la art. 104 din Legea insolvabilității.

Subsecvent, art. 25 alin. (5) lit. c) din Legea insolvabilității prevede, printre atribuțiile administratorului provizoriu, supravegherea operațiunilor de gestionare a patrimoniului debitorului, iar potrivit alin. (5^1) lit. a) al aceluiași articol, supravegherea exercitată de administratorul provizoriu, în condițiile în care debitorului nu i s-a ridicat dreptul de administrare, presupune analiza permanentă a activității acestuia și avizarea prealabilă a plăților efectuate din conturile bancare și din casieria debitorului, individual sau prin instrucțiuni generale privind efectuarea plăților.

Din coroborarea dispozițiilor legale enunțate rezultă că, perioada de observație nu presupune încetarea automată a activității economice a debitorului, însă continuarea acesteia este supusă unor restricții legale, destinate conservării patrimoniului și prevenirii diminuării nejustificate a masei debitoare. În consecință, dreptul organelor de conducere de a efectua operațiuni economice și financiare nu poate fi exercitat independent de supravegherea administratorului provizoriu și de măsurile de asigurare dispuse de instanța de insolvabilitate.

În acest context, Colegiul reține că, prin încheierea din 30 mai 2024, instanța de insolvabilitate a stabilit expres obligația SRL „Red Apple” de a adopta deciziile privind gestionarea patrimoniului doar cu acordul prealabil al administratorului provizoriu. Prin urmare, la momentul efectuării transferului din 5 iunie 2024, societatea debitoare nu mai dispunea de libertatea necondiționată de a efectua plăți din conturile sale bancare, fiind obligată să respecte restricțiile instituite prin încheierea judecătorească și dispozițiile Legii insolvabilității. Or, plata sumei de 106 000 lei către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” constituie o operațiune de dispoziție asupra mijloacelor financiare aparținând debitorului, iar efectuarea acesteia presupunea respectarea regimului de avizare prealabilă instituit în perioada de observație.

În această ordine de idei, Colegiul subliniază că mijloacele financiare aflate în conturile bancare ale debitorului reprezintă valori patrimoniale care intră în sfera de protecție a măsurilor de asigurare. Prin urmare, interdicțiile instituite asupra patrimoniului debitorului nu pot fi interpretate ca vizând exclusiv bunurile corporale, cu excluderea mijloacelor bănești, întrucât o asemenea interpretare ar lipsi de eficiență măsurile destinate conservării masei debitoare.

Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, Colegiul constată că transferul contestat a fost efectuat după admiterea spre examinare a cererii introductive și după instituirea măsurilor de asigurare, în lipsa unui acord prealabil al administratorului provizoriu.

Totodată, apelanta nu a prezentat probe, care să confirme că operațiunea bancară respectivă a fost avizată în mod individual sau că aceasta se încadra în limitele unor instrucțiuni generale privind efectuarea plăților, emise de administratorul provizoriu.

În consecință, împrejurarea că transferul a fost efectuat pentru achitarea unor bunuri pretins livrate în cadrul activității economice obișnuite nu înlătură obligația de respectare a regimului juridic instituit asupra patrimoniului debitorului, întrucât art. 23 alin. (1) din Legea insolvabilității permite efectuarea plăților curente tocmai sub condiția supravegherii administratorului provizoriu.

În conformitate cu art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității, în redacția în vigoare la momentul raportului juridic litigios, după intentarea procedurii de insolvabilitate, administratorul insolvabilității, lichidatorul sau oricare creditor care are interes legitim, cu acordul administratorului ori lichidatorului, poate introduce în instanța de insolvabilitate acțiuni în vederea anulării actelor încheiate și garanțiilor acordate de debitor după înaintarea cererii introductive.

Din conținutul normei menționate rezultă că legiuitorul a instituit un mecanism juridic special pentru contestarea operațiunilor patrimoniale efectuate de debitor după înaintarea cererii introductive, în scopul protejării masei debitoare și a intereselor colective ale creditorilor. Aplicarea acestei dispoziții presupune verificarea existenței actului sau operațiunii de dispoziție, a momentului efectuării acesteia în raport cu data înaintării cererii introductive și a circumstanțelor în care s-a realizat transferul patrimonial. În situația în care operațiunea a fost efectuată în perioada de observație, o relevanță distinctă prezintă respectarea măsurilor de asigurare și a atribuțiilor de supraveghere ale administratorului provizoriu.

Astfel, spre deosebire de ipoteza reglementată de art. 104 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, care privește actele încheiate în perioada anterioară înaintării cererii introductive, cu intenția de a împiedica, întârzia sau complica satisfacerea creanțelor creditorilor, dispoziția art. 104 alin. (1) lit. g) vizează actele încheiate după înaintarea cererii introductive, fără a condiționa anulabilitatea acestora de demonstrarea aceleiași intenții frauduloase.

Prin urmare, în prezenta cauză, temeiul juridic determinant îl constituie art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității, coroborat cu art. 24 alin. (4) din aceeași lege, având în vedere că operațiunea contestată a fost efectuată la 5 iunie 2024, ulterior înaintării cererii introductive din 27 mai 2024 și instituirii măsurilor de asigurare prin încheierea din 30 mai 2024.

În acest sens, Colegiul apreciază că prima instanță a stabilit corespunzător circumstanțele care justifică anularea transferului patrimonial, întrucât efectuarea acestuia după înaintarea cererii introductive, cu încălcarea restricțiilor privind administrarea patrimoniului, constituie temeiul special prevăzut de Legea insolvabilității pentru restabilirea situației patrimoniale a debitorului.

Referitor la argumentul apelantei potrivit căruia prima instanță nu a demonstrat că membrii organelor de conducere ale SRL „Red Apple” au luat cunoștință de încheierea din 30 mai 2024 anterior efectuării transferului bancar, Colegiul consideră că acesta nu poate determina casarea hotărârii contestate.

Astfel, potrivit art. 5 alin. (8) din Legea insolvabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării. În aceeași ordine de

idei, art. 178 din Codul de procedură civilă stabilește caracterul executoriu imediat al încheierii privind asigurarea acțiunii.

Din aceste dispoziții rezultă că obligativitatea respectării măsurilor de asigurare nu este condiționată de momentul la care organele de conducere ale debitorului au luat efectiv cunoștință de conținutul încheierii judecătorești, iar comunicarea actului judecătoresc nu constituie momentul de la care acesta dobândește caracter executoriu.

Totodată, potrivit art. 183 alin. (4) din Codul civil, toate documentele și scrisorile intrate la sediul persoanei juridice se consideră recepționate de către aceasta.

În speță, din avizul poștal nr. ***** rezultă recepționarea corespondenței la sediul SRL „Red Apple” la 5 iunie 2024. Prin urmare, lipsa indicării exprese a numelui și funcției persoanei care a semnat avizul nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a înlătura efectele juridice ale recepționării corespondenței la sediul persoanei juridice, în condițiile art. 183 alin. (4) din Codul civil.

Deopotrivă, Colegiul observă că atât recepționarea încheierii, cât și efectuarea transferului bancar au avut loc la aceeași dată, respectiv 5 iunie 2024, iar din materialele prezentate nu rezultă cu certitudine ordinea cronologică a acestor două evenimente. Cu toate acestea, împrejurarea respectivă nu modifică soluția cauzei, întrucât temeiul anulabilității prevăzut de art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității nu presupune demonstrarea faptului că organele de conducere ale debitorului sau beneficiarul plății au cunoscut efectiv, la o anumită oră, conținutul încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare.

În acest context, Colegiul reține că elementul determinant îl constituie efectuarea transferului patrimonial după înaintarea cererii introductive și instituirea măsurilor de asigurare, fără respectarea condițiilor legale privind avizarea prealabilă a operațiunilor bancare de către administratorul provizoriu.

Prin urmare, chiar dacă nu poate fi stabilit cu certitudine că încheierea din 30 mai 2024 a fost recepționată anterior efectuării transferului din 5 iunie 2024, această împrejurare nu înlătură incidența art. 24 alin. (4) și art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității și nu justifică menținerea efectelor unei operațiuni realizate cu încălcarea regimului special de administrare a patrimoniului debitorului.

Cu referire la argumentele apelantei privind buna-credință a Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” și lipsa probelor care să demonstreze intenția părților de a prejudicia creditorii, Colegiul le apreciază ca neîntemeiate, din perspectiva temeiului juridic pe care se întemeiază acțiunea.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Codul civil, buna-credință reprezintă un standard de conduită caracterizat prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în considerare a intereselor celeilalte părți la raportul juridic. Cu toate acestea, principiul bunei-credințe trebuie examinat în coroborare cu dispozițiile speciale aplicabile raportului juridic litigios, iar existența unei conduite de bună-credință nu poate înlătura consecințele juridice expres instituite de legiuitor pentru încălcarea măsurilor de protecție a patrimoniului debitorului aflat în perioada de observație.

În acest sens, art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității prevede că terțul dobânditor în cadrul unei tranzacții anulate conform art. 104 și 105 este obligat să restituie în contul masei debitoare bunul dobândit sau, în cazul în care acesta nu mai există, valoarea lui estimată la data transferului efectuat de debitor.

Concomitent, art. 106 alin. (2) din aceeași lege stabilește că terțul dobânditor care a restituit, integral sau parțial, în masa debitoare bunul ori valoarea acestuia deține o creanță chirografară împotriva debitorului, cu condiția să fi fost de bună-credință referitor la intențiile debitorului la data efectuării transferului.

Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții rezultă că legiuitorul a reglementat distinct obligația de restituire a bunului sau a valorii dobândite în temeiul unei tranzacții anulate și drepturile patrimoniale pe care terțul dobânditor de bună-credință le poate valorifica ulterior împotriva debitorului. Astfel, buna-credință a beneficiarului transferului nu constituie o excepție de la obligația de restituire prevăzută de art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității, ci reprezintă o circumstanță care poate avea relevanță pentru recunoașterea unei creanțe chirografare, în condițiile alin. (2) al aceluiași articol.

Prin urmare, chiar și în ipoteza în care s-ar admite că Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” a acționat cu bună-credință la momentul recepționării mijloacelor financiare, această împrejurare nu justifică păstrarea sumei transferate în condițiile în care operațiunea a fost efectuată cu încălcarea restricțiilor instituite asupra patrimoniului debitorului.

Totodată, Colegiul consideră necesar să sublinieze că restituirea mijloacelor financiare în masa debitoare nu presupune, prin ea însăși, lipsirea definitivă a terțului de posibilitatea valorificării drepturilor patrimoniale rezultate din raporturile juridice cu debitorul. Aceste drepturi urmează a fi exercitate în condițiile și potrivit ordinii de satisfacere a creanțelor prevăzute de Legea insolvabilității.

În consecință, argumentele apelantei referitoare la livrarea merelor către SRL „Red Apple” și achitarea contravalorii acestora nu pot conduce la respingerea acțiunii, întrucât existența unei obligații comerciale și executarea acesteia nu exclud aplicarea dispozițiilor speciale privind anularea operațiunilor patrimoniale efectuate în perioada protejată de lege. Or, obiectul prezentului litigiu nu îl constituie stabilirea existenței sau inexistenței obligației contractuale de plată pentru marfa livrată, ci verificarea legalității transferului patrimonial efectuat în executarea acestei obligații, în condițiile în care asupra patrimoniului debitorului erau instituite măsuri de asigurare.

Sub acest aspect, Colegiul reține că plata efectuată în beneficiul unui creditor în perioada de observație, cu încălcarea regimului de supraveghere instituit de lege, are drept consecință diminuarea disponibilităților bănești ale debitorului și satisfacerea individuală a unei obligații în afara controlului exercitat de administratorul provizoriu. Asemenea operațiuni sunt supuse mecanismului special de anulare tocmai pentru a preveni diminuarea necontrolată a patrimoniului și afectarea posibilității de satisfacere colectivă a creanțelor creditorilor, în conformitate cu regulile procedurii de insolvabilitate.

În aceeași ordine de idei, Colegiul respinge argumentul potrivit căruia reclamantul nu a demonstrat lipsa intenției de a produce efecte juridice sau afectarea consimțământului părților la efectuarea transferului.

Astfel, potrivit art. 308 din Codul civil, actul juridic civil reprezintă manifestarea de voință a persoanelor fizice sau juridice îndreptată spre naşterea, modificarea ori stingerea raporturilor juridice civile, iar conform art. 309 din același cod, actul juridic unilateral reprezintă manifestarea de voință a unei singure părți. Ordinul de plată nr. *****din 5 iunie 2024 a constituit manifestarea voinței SRL „Red Apple" de a dispune transferarea sumei de 106 000 lei către Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****", operațiune care a produs efectul patrimonial al diminuării disponibilităților bănești ale debitorului.

În acest sens, existența voinței de a efectua plata și producerea efectelor patrimoniale urmărite nu exclud anulabilitatea operațiunii atunci când aceasta contravine unui regim legal special de protecție a patrimoniului. Colegiul subliniază că temeiurile de anulabilitate prevăzute de art. 104 din Legea insolvabilității au o natură juridică distinctă față de cauzele generale de nulitate a actelor juridice reglementate de Codul civil, fiind instituite pentru protejarea patrimoniului debitorului și a intereselor colective ale creditorilor.

Prin urmare, pentru aplicarea art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității nu este necesară demonstrarea unui viciu de consimțământ, a lipsei intenției de a produce efecte juridice sau a relei-credințe a beneficiarului transferului, întrucât aceste împrejurări nu constituie condiții obligatorii ale temeiului special de anulabilitate invocat în prezenta cauză.

În aceeași ordine de idei, împrejurarea că prima instanță a făcut referire și la dispozițiile Codului civil privind nulitatea actelor juridice nu modifică temeiul juridic determinant al soluției, care rezultă din art. 24 alin. (4), art. 104 alin. (1) lit. g) și art. 106 din Legea insolvabilității.

Deasemenea, utilizarea în motivarea hotărârii a noțiunii de nulitate absolută nu poate conduce, în circumstanțele prezentei cauze, la casarea soluției de anulare a transferului, întrucât norma specială incidentă reglementează expres anulabilitatea operațiunii patrimoniale, iar dispozitivul hotărârii corespunde efectelor juridice prevăzute de Legea insolvabilității.

În consecință, Colegiul apreciază că prima instanță a identificat corespunzător împrejurările care justifică înlăturarea efectelor transferului efectuat în baza ordinului de plată nr. *****din 5 iunie 2024, iar argumentele apelantei întemeiate pe dispozițiile generale ale Codului civil nu sunt de natură să înlăture aplicarea normelor speciale incidente raportului litigios.

Referitor la susținerea apelantei potrivit căreia reclamantul nu a administrat probe suficiente pentru justificarea anulării transferului, Colegiul reține că, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

Totodată, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă,

nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor administrate, în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În speță, existența transferului, cuantumul acestuia, identitatea beneficiarului și data efectuării operațiunii rezultă din ordinul de plată nr. *****din 5 iunie 2024 și din înscrisurile privind operațiunile bancare ale debitorului. Totodată, încheierea din 30 mai 2024 confirmă existența măsurilor de asigurare și a restricțiilor instituite asupra patrimoniului SRL „Red Apple”.

Prin urmare, elementele factuale care determină aplicarea art. 104 alin. (1) lit. g) din Legea insolvabilității sunt susținute prin înscrisurile administrate în cauză, iar apelanta nu a prezentat probe care să demonstreze existența unei autorizări legale a transferului, în condițiile regimului de supraveghere instituit în perioada de observație.

În asemenea circumstanțe, Colegiul consideră că prima instanță a apreciat corespunzător materialul probator și a stabilit existența temeiului legal pentru anularea transferului și restituirea sumei de 106 000 lei în masa debitoare a SRL „Red Apple”.

Cu referire la criticile apelantei privind încheierea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 17 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă excepția de tardivitate, Colegiul reține că acestea necesită examinare prin prisma dispozițiilor speciale privind termenul de exercitare a acțiunii în anulare.

Potrivit art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității, persoana îndreptățită poate invoca anulabilitatea actului juridic pentru temeiurile prevăzute la alin. (1) în termen de șase luni de la data la care a aflat sau trebuia să afle despre temeiul anulabilității, dar nu mai târziu de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Din conținutul acestei dispoziții rezultă că legiuitorul a instituit două limite temporale care trebuie respectate cumulativ: termenul de șase luni, raportat la momentul cunoașterii efective sau la posibilitatea obiectivă de cunoaștere a temeiului anulabilității, și termenul-limită de 12 luni, calculat de la intentarea procedurii de insolvabilitate.

Astfel, momentul începerii termenului de șase luni nu se identifică în mod automat cu data emiterii încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive și nici, în toate situațiile, cu data intentării procedurii de insolvabilitate, fiind necesară examinarea circumstanțelor concrete referitoare la cunoașterea temeiului anulabilității, precum și a momentului de la care persoana îndreptățită putea exercita dreptul la acțiune.

În speță, apelanta susține că termenul de șase luni urma să fie calculat începând cu 30 mai 2024, data desemnării administratorului provizoriu, întrucât acesta avea obligația de a supraveghea activitatea debitorului și de a cunoaște operațiunile efectuate cu patrimoniul societății.

La caz, Colegiul consideră că această interpretare nu poate fi reținută, întrucât la 30 mai 2024 transferul contestat nu era încă efectuat, operațiunea bancară intervenind ulterior, la 5 iunie 2024. Prin urmare, data desemnării administratorului provizoriu nu poate constitui momentul cunoașterii unui temei de anulabilitate rezultat dintr-o operațiune patrimonială care nu avusese încă loc.

Totodată, nici susținerea potrivit căreia administratorul provizoriu cunoștea despre efectuarea transferului chiar la data de 5 iunie 2024 nu rezultă automat din atribuțiile de supraveghere conferite acestuia prin lege. Or, obligația administratorului provizoriu de a monitoriza activitatea debitorului și de a aviza plățile nu instituie, prin ea însăși, o prezumție absolută potrivit căreia acesta a cunoscut în aceeași zi fiecare operațiune bancară realizată de organele de conducere ale debitorului, inclusiv operațiunile efectuate fără avizarea sa prealabilă. Pentru stabilirea momentului de început al termenului special de șase luni prezintă relevanță nu doar existența unei obligații generale de supraveghere, ci și împrejurările concrete din care ar rezulta că persoana îndreptățită a cunoscut sau, în condițiile unei diligențe rezonabile, trebuia să cunoască existența transferului și a temeiului juridic al anulabilității acestuia.

În această privință, Colegiul observă că apelanta nu a indicat probe concrete din care să rezulte momentul la care administratorul provizoriu a identificat transferul de 106 000 lei sau împrejurări care să demonstreze că acesta dispunea, chiar la data efectuării operațiunii, de informațiile necesare pentru constatarea temeiului anulabilității.

Mai mult, potrivit art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității, dreptul de a introduce acțiunea în anulare este reglementat pentru etapa ulterioară intentării procedurii de insolvabilitate. În consecință, interpretarea termenului prevăzut de alin. (2) trebuie realizată în corelare cu momentul de la care persoana îndreptățită dobândește posibilitatea legală de a exercita acțiunea respectivă.

Astfel, chiar în ipoteza în care anumite informații privind operațiunea patrimonială ar fi fost cunoscute în perioada de observație, această împrejurare nu poate fi examinată izolat de faptul că dreptul de a introduce acțiunea în anulare, în temeiul art. 104 alin. (1), este conferit după intentarea procedurii de insolvabilitate.

În prezenta cauză, procedura simplificată a falimentului a fost intentată prin hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 21 august 2024, aceeași persoană, Verdeș Alexandru, fiind desemnată în calitate de lichidator al SRL „Red Apple”. Prin urmare, chiar raportând termenul de șase luni la data de 21 august 2024, ca moment de la care lichidatorul putea exercita dreptul la acțiune prevăzut de art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității, cererea de chemare în judecată depusă la 19 februarie 2025 a fost înaintată în interiorul termenului legal.

Totodată, Colegiul reține că apelanta nu a demonstrat existența unor împrejurări care să justifice reținerea unui moment anterior de început al termenului, susceptibil să determine respingerea acțiunii ca tardivă. Simpla invocare a atribuțiilor administratorului provizoriu, fără indicarea unor probe care să stabilească momentul cunoașterii temeiului concret al anulabilității, nu constituie un fundament suficient pentru admiterea excepției. Deopotrivă, acțiunea depusă la 19 februarie 2025 respectă și termenul-limită de 12 luni de la intentarea procedurii de insolvabilitate, prevăzut de art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității.

În conformitate cu art. 186^1 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată

în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, se examinează în fond numai după soluționarea excepției de tardivitate.

Conform art. 186[1] alin. (5) din același cod, în cazul respingerii excepției de tardivitate, instanța emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul cauzei și continuă examinarea acesteia.

Raportând aceste dispoziții la circumstanțele constatate, Colegiul consideră că soluția primei instanțe de respingere a excepției de tardivitate este justificată, întrucât nu au fost stabilite circumstanțe care să demonstreze depășirea termenului special prevăzut de art. 104 alin. (2) din Legea insolvabilității.

Prin urmare, argumentele apelantei privind calcularea termenului de șase luni începând cu 30 mai 2024, precum și cele referitoare la presupusa cunoaștere a transferului bancar de către administratorul provizoriu chiar la data efectuării acestuia, nu justifică casarea încheierii din 17 noiembrie 2025 și nici respingerea acțiunii ca tardivă.

Subsecvent, în ceea ce privește consecințele anulării transferului patrimonial, Colegiul reține că art. 106 alin. (1) din Legea insolvabilității instituie obligația terțului dobânditor de a restitui în masa debitoare bunul sau valoarea dobândită în temeiul tranzacției anulate.

În speță, întrucât operațiunea contestată a avut ca obiect transferul mijloacelor bănești în cuantum de 106 000 lei, restabilirea situației patrimoniale presupune readucerea sumei respective în masa debitoare a SRL „Red Apple”. Această consecință juridică decurge din anularea transferului în temeiul dispozițiilor speciale ale Legii insolvabilității și urmărește restabilirea disponibilităților patrimoniale care urmează a fi administrate și valorificate în interesul colectiv al creditorilor, potrivit regulilor procedurii de faliment.

Așadar, Colegiul consideră justificată concluzia primei instanțe, privind obligarea Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” la restituirea sumei de 106 000 lei în beneficiul masei debitoare, fără ca această soluție să prejudicieze posibilitatea valorificării, în condițiile art. 106 alin. (2) din Legea insolvabilității, a eventualelor drepturi de creanță rezultate din raporturile juridice cu debitorul.

Referitor la solicitarea apelantei privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în cuantum de 15 000 lei, Colegiul reține că, potrivit art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Totodată, conform art. 96 alin. (1) și (1[1]) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Având în vedere că cererea de apel urmează a fi respinsă, iar hotărârea primei instanțe menținută, apelanta nu întrunește condiția procesuală privind obținerea câștigului de cauză, necesară pentru obligarea intimatei la compensarea cheltuielilor de asistență juridică pretinse.

În aceste circumstanțe, solicitarea privind încasarea sumei de 15 000 lei din contul SRL „Red Apple” în beneficiul Gospodăriei Țărănești „Graur Tatiana *****” este neîntemeiată și

urmează a fi respinsă, fără a fi necesară examinarea suplimentară a caracterului real, necesar și rezonabil al cuantumului pretins.

Cât privește taxa de stat în cuantum de 3 729,97 lei, încasată de prima instanță în beneficiul statului, Colegiul constată că suma respectivă corespunde cuantumului calculat pentru o pretenție patrimonială de 106 000 lei potrivit pct. 1.1.3 din anexa nr. 1 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023, aplicabilă la data introducerii acțiunii, în coroborare cu prevederile art. 86 alin. (2) și art. 94 din Codul de procedură civilă. Împrejurarea că în motivarea hotărârii primei instanțe a fost indicată Legea taxei de stat nr. 1216/1992, abrogată de la 1 ianuarie 2024, nu afectează cuantumul stabilit potrivit normelor în vigoare și nu constituie un temei pentru casarea soluției adoptate.

În contextul celor expuse, Colegiul reține că prima instanță a stabilit circumstanțele esențiale ale cauzei, a apreciat probele administrate în raport cu obiectul litigiului și a adoptat o soluție corespunzătoare dispozițiilor art. 24 alin. (4), art. 104 alin. (1) lit. g) și art. 106 din Legea insolvabilității. Eventualele imprecizii din considerentele hotărârii privind calificarea nulității sau indicarea unor dispoziții generale care nu constituie temeiul determinant al anulării nu influențează legalitatea soluției, atât timp cât circumstanțele stabilite justifică aplicarea normei speciale incidente, iar dispozitivul hotărârii corespunde consecințelor juridice prevăzute de aceasta.

În consecință, criticile formulate în cererea de apel nu relevă erori de fapt sau de drept susceptibile să determine casarea hotărârii contestate, reprezentând, în esență, reiterarea unor apărări întemeiate pe interpretarea dispozițiilor generale ale dreptului civil, fără a ține seama de regimul juridic special instituit pentru protecția patrimoniului debitorului în perioada de observație și în cadrul procedurii de insolvabilitate.

În asemenea circumstanțe, Colegiul judiciar conchide că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantei nu justifică intervenția instanței de apel asupra soluției adoptate, motiv pentru care cererea de apel declarată de Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****” urmează a fi respinsă, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Criuleni, sediul Central, din 2 decembrie 2025.

În conformitate cu prevederile articolelor 1 alin. (4), 24, 25, 104 din Legea insolvabilității nr. 149/2012 și articolelor 385, 390 din Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de Gospodăria Țărănească „Graur Tatiana *****”.

Se menține hotărârea Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 2 decembrie 2025.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Sîrbu Victoria

Judecătorii Bagrin Lucia

Cașcaval Andrei

Copia corespunde originalului / judecător/